

Kytarový analogový overdrive Andy's Drive 9

Předmětem dnešního testu bude trochu netradičně výrobek, a sice kytarový analogový overdrive Andy's Drive 9, z produkce malé domácí firmy VHRelief z Rožnova pod Radhoštěm (druhým sídlem je Praha). Kvalitou zpracování - a především zvuku - svých výrobků si tento výrobce rozhodně nezádá s produkty velkých zahraničních značek (ba co víc, myslím, že mnohé z nich předčí).

Dle vlastních slov na domovském firemním webu je VHRelief „společnost specializující se na výrobu profesionálního příslušenství elektrických kytar a baskytar pro náročné hráče." Toto portfolio kromě kytarových drivů zahrnuje také špičkové basové či kytarové lampové kompresory. Ale pokračujme v citaci. „Základní filozofií je zachování a podpoření přirozeného zvuku nástroje, jenž je alfou i omegou výsledného soundu. Veškerá zařízení jsou vyvíjena na základě dlouholetých zkušeností Václava Hudečka, jehož jméno se do podvědomí českých muzikantů dostalo již před řadou let."

Já ještě dodám, že tuto společnost tvoří všehovšudy DVA lidé...

Důkazem toho, že firemní filozofie je postavena na správném základě, je pěkná řádka kytaristů a basáků, kteří na páně Hudečkovy „stroje" hráli, či hrají. Za všechny uveďme např. Hirama Bullocka (USA), který hrál například se Stingem, Jamesem Brownem nebo Milesem Davisem, dále Zdeňka Bínu (-123min), Miroslava Chyšku (J.A.R.), Petra Nekužu (Mňága), Petra Vavříka (Buty), Henryho Totha (SK, spolupracuje např. s kapelou Elán), Romana Pokorného či Václava Veselého. Nutno přiznat, že řady uživatelů se dál utěšeně rozrůstají.

Mrkneme Andymu na zoubek...

Jedná se o poměrně robustní a „betelný" stříbrno-černý 2kanálový drive příjemného vintage vzhledu. Krabička určená „na podlahu" se vyznačuje rozměry 270 x 132 x 62 mm, váhou 1,25 kg, vstupní impedancí 3,3 MOhm, výstupní impedancí 600 Ohm a vnitřním napětí na IO +12 V, -12 V.

Vrchní panel šasi je vyroben z ohýbaného pochromovaného plechu v zrcadlové povrchové úpravě, v jehož dolní části (sektor A1 :o)) se nachází tři nožní mechanické prepínače kanálů (TRUE BYPASS, CRUNCH a LEAD). Horní části (sektor B1 :o)) vévodí devět černo-stříbrných otočných vintage potenciometrů pro nastavení zvuku. Zleva: GAIN a LEVEL pro kanál Crunch, GAIN, HITONE a LEVEL pro kanál Lead a master korekce BASS, MID, FREQ a TREBLE společné pro oba kanály. Tyto dva pomyslné sektory A1 a B1 odděluje výborná vychytávka – dvojice jakýchsi „hrazd" či „branek", vyrobených tak zhruba z 9mm ohýbaného kovového prutu a připevněných kolmo na panel. „Branky" nemají za úkol nic jiného, než chránit sektor B1 před těžkou křusnou kytaristovou. Jsou opravdu „hoodně betelné" a velice pevné. Navíc se za ně dá celý efekt pohodlně vzít! Na horním panelu ještě nalezneme plastické logo VHRELIEF a 4 LED diody... V levém horním rohu se nachází dioda zelená, obdařená popiskou BYPASS. Pokud svítí, je bypass aktivní. V pravém horním rohu najdeme LEDku modrou, která signalizuje BASS BOOST (viz níže). U prepínače kanálu CRUNCH svítí dioda žlutě, u prepínače kanálu LEAD červeně. Popisky jednotlivých parametrů jsou vyvedeny v barvě bílé.

Klasický jackový vstup a výstup pro kytaru se nachází na pravém boku, konektor pro napájecí adaptér (9V AC), dodávaný samozřejmě s efektem, je umístěn vpravo vepředu.

Boky i dno šasi jsou rovněž kovové. Zde je opravdu vše, co je ukryto vevnitř, naprosto v bezpečí! V útrokách šasi potom naleznete pouze kvalitní a tedy i dražší součástky, jako

například slídivé kondenzátory v signálové cestě (zvuk bez nepříjemné ostrosti, avšak konkrétní) či v korektoru výšek; a hlavně pak zkreslovací obvod vlastní, nové, zatím nepublikovatelné konstrukce Václava Hudečka, díky níž by se - dle jeho vlastních slov - měl overdrive chovat oproti známým konstrukcím daleko dynamičtěji, a současně velmi přirozeně.

Čas nakopnout "vrtulu"!

Pro začátek zkusím všechny potenciometry na 12 h. Hned ze startu musím říct, že jsem si chvíli zvykal na to, že BYPASS má svůj vlastní přepínač, byl jsem zvyklý na klasickou dvojšlapku - 1. spínač bypass/drive, 2. lead. Zvolíme-li tedy funkci „Bypass“, svítí zelená LED dioda. Jedná se o „True-bypass“ a výrobek se chová jako propojka dvou konektorů, a to i tehdy, když není zapnuto napájení.

Jako první zapínám kanál CRUNCH. Po jeho sepnutí svítí žlutá LED dioda, zvuk ovládáte potenciometry Gain a Level v rámečku Crunch. Tady dostanete vynikající nakrápnutý zvuk v dimenzích od jemného nakopnutí až po hutný zkreslený doprovod bluesového až hardrockového charakteru. Potenciometr GAIN má slušný záběr a totéž platí i pro LEVEL, zde můžete počítat s velkou rezervou pro hlasitostní odskok od čistého zvuku. Zvuk má vynikající dynamiku, je konkrétní a teplý (až to zní skoro jako flaška!), naprosto ctí vaše „dřevo“ a nechá vyniknout všechny jeho charakteristické rysy. I při vyšším drivu, pokud umíte hrát jemnější, bude vaše kytara hrát téměř čistě. Pokud ale zaberete, obvody zakreslí tak, jak mají!

Na tomto místě musím upozornit na další vychytávku. Při opětovném sešlápnutí přepínače CRUNCH se pro tento kanál aktivuje funkce BASS BOOST, indikovaná rozsvícením modré LED diody. To znamená, že do výsledného zvuku jsou, kromě basů za zkreslením čistého signálu, přidány ještě basy před samotným zkreslením. Výsledný zvuk je tedy hutnější a plnější v nižších frekvencích. Při opětovném sešlápnutí CRUNCh je BASS BOOST vyřazen a hrajete tedy jen s basy z MASTER EQ! Přiznám se, že mně víc sedí ta první možnost - tedy BASS BOOST zapnutý. Zvuk má správnou hutnost, bez BOOSTu je vcelku suchý, i když to se dá zase dohnat na basových korekcích ekvalizéru. Totéž platí pro LEAD kanál. Při prvním šlápnutí je BASS BOOST vypnutý. Zapnete jej až napodruhé. V tomto případě mi přijde naopak lepší varianta s vypnutým BASS BOOST. Lead zvuk je totiž tučnější, mnohem dravější a zpěvnější, než je tomu u CRUNCh. Podle mého názoru tak nepotřebuje „ve spodkách“ tolik tlačit. S aktivní funkcí BASS BOOST jsem měl již pocit, že zvuk ztrácí na srozumitelnosti (hlavně s DRIVEm za 14 h).

Někteří si možná řeknete: „A co když zrovna budu chtít BASS BOOST hned vypnutý nebo u Leadu zase zapnutý - to musím vždycky šlapat dvakrát?“ Nebojte se! Volba aktivace „Bass Boost“ zůstává zapamatována vždy zvlášť pro funkci „Crunch“ a „Lead“, čili pokud přepínáte z LEAD kamkoli jinam a máte BASS BOOST aktivní, příště už jej budete mít aktivní na první šlápnutí.

Na LEAD kanálu máte, jak už bylo řečeno výše, tři ovládací prvky: DRIVE (úroveň zkreslení, s velkým záběrem, pro mě bylo toto nastavení akorát mezi 12. - 13. h), LEVEL (celková úroveň hlasitosti kanálu - obrovská rezerva pro hlasitostní odskok od CRUNCh, vaše sólo vážně vystřelí nahoru, jako čert z krabičky!) a HITONE (ten pak funguje podobně jako tónová clona na kytáře, výsledný sound si tedy ještě můžete přibrousit na vyšších frekvencích; HITONE má velmi plynulý průběh, i dostatečnou kapacitu).

Korekce „MASTER EQ“ jsou společné pro oba kanály. Basy, středy i výšky chodí velice plynule a pozvolna, podobně jako na lampových aparátech, zejména je si třeba pohrát s

basy v návaznosti na efektu funkce BASS BOOST. Když jich totiž dáte na LEADu víc, na CRUNCHi už jich bude při sepnutém BASS BOOST moc.

Podobné je to se středy, ale tady pozor! Jsou totiž přeladitelné, čili jedním potenciometrem (FREQ) volíte pásmo a druhým (MID) jejich množství, což já osobně považuji za skvělou věc! Funguje to následovně: je-li frekvence (FREQ) uprostřed (12 hodin), zdůrazňujeme nebo potlačujeme potenciometrem MID středové frekvence. Je-li FREQ vlevo (9 hodin) zdůrazňujeme nebo potlačujeme potenciometrem Mid „středobasy“. Je-li vpravo (3 hodiny) zdůrazňujeme nebo potlačujeme potenciometrem vyšší středy až výšky. Díky takto stavěným středům má váš zvuk obrovskou variabilitu a pestrost nastavení! Oba parametry mají dostatečný záběr na to, abyste z ANDYHO dostali, co potřebujete. Chce to sice čas a hodně zkoušení, ale nebojte, při troše trpělivosti a citlivém uchu si to každý vychytá!

Závěr

Andy's Drive 9 je svým charakterem zkreslení vhodný téměř do všech odvětví hudby, především pak do blues, bluesrocku, všech druhů bigbítu a rocku, i do lehčích melodických slitin metalu. Rammsteiny s ním ale asi neuhrajete :o). Když použiji metaforu, tak o zkreslení samotném bych řekl, že je z kategorie těch zrnitějších, není to žádný „namydlený hezounek“, co je sám slyšet, ale v kapele kuňká kdesi vzadu. Andy je spíše takový ten správný „zarostlý drsnější týpek“, kterého si každý ve „zvukovém davu“ všimne. Z konstrukce a pojetí je vidět, že autor téhle krabice opravdu myslel na kytaristy a jejich potřeby. Sám jsem měl možnost vyzkoušet si tuhle škatulku i při živých vystoupeních s kapelou a ať to zní, jak chce, asi už si ji nechám. Má totiž všechno, co potřebuji: velice dobré zkreslení, vynikající dynamiku, citlivé korekce, TICHĚ přepínání kanálů, pořádný odskok sóla od beglajtu, spolehlivost a v neposlední řadě nerozbitnost. Zároveň si ale myslím, že Andy je určen zkušenějším hráčům, kteří už mají relativně ujasněnou představu o zvuku, který chtějí mít.

Jedinou potíží při rozhodování zda koupit či nekoupit by mohla být trochu vyšší cena (bráno však v kontextu určitého „zkrz-prsty-cismu“, který pořád ještě funguje vůči českým výrobkům na hudebním trhu, i toho, že jde o malou českou firmu – za regulérní dvoukanál od kohokoli z Německa, Anglie či USA v téhle kvalitě byste totiž dali o dost víc...). I když - co to je „vyšší“? Mně se v dnešní době doporučených 7600 Kč nezdá vůbec hodně, v poměru k tomu, co za své peníze dostanete. A komu ano, vězte, že je to daň za velmi vysokou kvalitu!

Testovací sestava: 60W lampové kombo Fender Prosonic, kytary Fender strat SRV a pololubovka Tanglewood TH502. Se Stratem to bylo velice příjemné pohrání, singly si s Andym velice dobře rozumí, obě zkreslení jsou barevná, teplá, s vynikající dynamikou a odezvou na vaši hru. Pololubovka s humbuckery byla samozřejmě štavnatější a dravější, což ale jen potvrzuje, že tenhle drive opravdu „slouží“ kytáře a „neválcuje“ ji, na rozdíl od mnoha jiných podobných zařízení na trhu.

Prubni a řekni

Dostal jsem na minitest (v podstatě jakousi doplňkovou řeč) velmi zajímavý výrobek z naší proveniencí, konkrétně tedy z velmi šikovných rukou pana Václava Hudečka, který je dost známý i u světových muzikantů typu Hiramula Bullocka (Sting atd.).

Už na pohled respekt vzbuzující kovové šasi s neotřelým designem dává tušit, že nejde o klasické dílko, nýbrž o něco extra. Podrobnější popis výrobku nebo samotné firmy

VHRelief už obstaral kolega v klasickém testu a ne mně je, abych vás „obohatil" o další názor na to, co tato krabička dovede.

Dávám všechny korekce na dvanáct hodin a zapojuji efekt do svého signálového řetězce. Nejdříve zkuším tvrzení, že jde o true bypass – ano, první jednička. Jako první zkuším, zcela logicky, crunch. Hned při prvním poslechu jsem dost překvapen velmi hutnými basy, které z mého malého celolampového Carvina Vintage 16 dělají pitbulla! Crunch také neskutečně reaguje na attack mé pravé ruky. Jako letitý hráč na lampy jsem zvyklý hrát poměrně razantně, abych z aparátu tzv. vyždímal maximum. Díky Drive 9 však doslova musím ubrat na razanci, což se mi ještě nestalo!!! Tento efekt může být pro někoho malou překážkou. než si zvykne, ale pro hráče, kteří naopak hrají „minimalisticky" nebo pro hráče, kteří přecházejí z tranzistorových aparátů, může být takový efekt vynikající pomůckou.

Tento kanál má dva režimy; zmáčkněte ještě jednou přepínač crunch a basové pásmo se ještě více zvýrazní. Tento podrežim je pro mě už poněkud moc a mám dojem, že je hlavně vytvořen pro hráče používající singl snímače, což se potvrdilo, když jsem si půjčil Fender Stratocaster a zapojil do aparátu Fender Deluxe Reverb. Zde má tento režim velké opodstatnění – nádherně reaguje na dynamiku a ze singlů „udělá" humbucker. Tóny nádherně zpívají a jak už jsem předeslal, člověk se opravdu tolik nenadře... ;-). Akordová hra v crunch režimech zní konkrétně, po menším laborování lze vykouzlit i onen „twang" sound, zní dobře i při sólové hře; skoro bych řekl, že druhý kanál bude zbytečný... Oba režimy crunch také hodně zdůrazňují ušlechtilost nástroje i aparátů, takže pokud vlastníte „žákovské" modely či levnější aparáty (použil bych expresivnějšího výrazu...), na toto zkreslovadlo raději zapomeňte. Zvýrazní všechny jejich nedostatky... U druhého kanálu, Lead, platí v podstatě to samé, pouze se vše ještě více zvýrazňuje – více zkreslení a více basů. Tento druhý režim je velmi poplatný při sólových technikách, což samozřejmě evokuje samotný název režimu. Při „drsnějších" technikách, jako jsou expresivní dvojhmaty, zvuk skvěle „tančí tango v plamenech". Pokud zaktivujete basový podrežim kanálu Lead, velmi dobře znějí tappingy či rozložené akordy a vedení tónu zní pěkně emotivně – prostě... sólový zvuk, jak má být! Bohužel, dle mého, v akordech je tento režim téměř nepoužitelný; zvuk se hltí, i když dám drive na minimum a hlavně není téměř konkrétní. To však moc nevadí, když máme možnost volby a můžeme si přepnout na první režim crunch...

Nemohu si pomoci, ale mám čím dál tím větší pocit, že jde o zkreslovadlo určené hlavně pro hráče s „tenkými" nástroji jako jsou Stratocastery, Telecastery, některé typy P.R.S. apod., které sami o sobě nemají hutný, kulatý zvuk, a kterým v tomto směru nepomohou ani speciální typy snímačů jako EMG atd. Po větší dávce trpělivosti však nastavíte v obou režimech to, co hledáte i na ostatních nástrojích a Andy's Drive 9 tím pádem obstojí i s obrovskou konkurencí, léty prověřenými značkami, které ovlivňují celý hudební svět, a to není zrovna málo, ne...?

Richard Roučka